

Sygn. akt I Ca 379/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lutego 2016 roku

Sąd Okręgowy w Sieradzu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSO Barbara Bojakowska

Sędziowie SSO Elżbieta Zalewska-Statuch

SSR del. Magdalena Kościarz

Protokolant sekretarz sądowy Elwira Kosieniak

po rozpoznaniu w dniu 17 lutego 2016 roku w Sieradzu

na rozprawie sprawy

ze skargi powoda K. P. (1)

o wznowienie postępowania w sprawie I Ca 490/14

z powództwa K. P. (1)

przeciwko K. N.

o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego

oddala skargę.

Sygn. akt I Ca 379/15

UZASADNIENIE

W dniu 29 października 2015 roku (data wpływu do tut. Sądu) K. P. (1) złożył skargę o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Sieradzu z dnia 4 lutego 2015 roku w sprawie I Ca 390/14 z powództwa K. P. (1) przeciwko K. N. o wygaśnięcie obowiązku alimentacyjnego przedstawionej na skutek apelacji pozwanej od wyroku Sądu Rejonowego

w S. z dnia 20 października 2014 roku sygn. akt III RC 441/13. Skarżący wniósł

o uchylenie wyroku Sądu Okręgowego z dnia 4 lutego 2015 roku i o oddalenie apelacji pozwanej od wyroku Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 20 października 2014 roku, a także o obciążenie pozwanej kosztami postępowania za obie instancje oraz kosztami niniejszego postępowania w tym kosztami zastępstwa procesowego powoda według złożonego zestawienia kosztów.

Jako podstawę skargi powód wskazał powzięcie wiadomości o faktach i dowodach, których nie mógł użyć ani przed Sądem pierwszej ani drugiej instancji.

W uzasadnieniu skargi podał, że pod koniec września 2015 roku zgłoszeni do przesłuchania świadkowie poinformowali K. P. (1), że uczestniczyli

w imprezie turystycznej w Grecji, a osobą prowadzącą oficjalnie ich grupę jako przewodnik była K. N.. Wykonane przez nich zdjęcia i nagrania w ocenie skarżącego świadczą o tym, że pozwana pracuje w Grecji jako przewodnik turystyczny biura A. N. 9, (...) P., P. - G. oraz że jest żoną D. P..

K. P. (1) podniósł, że w sytuacji, gdy pozwana wyszła za mąż, zgodnie z art. 60 § 3 k.r.o. obowiązek alimentacyjny powoda wobec jego byłej żony wygasł.

Ustosunkowując się do skargi, pozwana zaprzeczyła, ażeby pozostawała w jakimkolwiek związku, tym bardziej w małżeńskim z D. P..

Rozpoznając skargę o wznowienie postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy miał na uwadze co następuje:

Wyrokiem z dnia 20 października 2014 roku Sąd Rejonowy w Sieradzu ustalił, iż z dniem 17 grudnia 2013 roku ustał obowiązek alimentacyjny K. P. (1) w stosunku do K. N. ustalony wyrokiem Sądu Okręgowego w Sieradzu z dnia 4 lipca 2007 roku wydanym w sprawie sygn. akt I 1 C 189/05. Ponadto Sąd orzekł o kosztach procesu oraz o nieuiszczonych kosztach sądowych.

Sąd Rejonowy wskazał, że wyrokiem Sądu Okręgowego w Sieradzu z dnia 4 lipca 2007 roku wydanym w sprawie o sygn. akt I 1 C 189/05 zasądzone zostały alimenty od K. P. (1) na rzecz K. N. w kwocie 2.000 zł miesięcznie.

Zgodnie z ustaleniami poczynionymi przez strony powód K. P. (1) od zakończenia sprawy rozwodowej przekazuje pozwanej kwotę 1.300 zł miesięcznie tytułem alimentów (strony porozumiały się co do potrącenia z kwoty 2.000 zł kwoty 700 zł zasądzonej od pozwanej tytułem alimentów na rzecz małoletnich dzieci stron).

Powód K. P. (1) utrzymuje się z prowadzenia działalności gospodarczej

z zakresu produkcji części zamiennych do ciągników i maszyn. Dochód w latach 2008 - 2013 spadał; w 2008 roku powód osiągnął dochód w kwocie 165 258,46 zł, a w 2013 roku wyniósł on 17 032,44 zł. Tak jak i w dacie orzekania o alimentach, dzieci stron - obecnie pełnoletnie - mieszkają wspólnie z ojcem w domu położonym w S. przy ul. (...) stanowiącym własność siostry powoda. Syn stron R. P. studiuje na (...) Uniwersytecie Technologicznym, w S. na III roku

w systemie niestacjonarnym, opłata semestralna wynosi 1.800,00 zł. Syn stron K. P. (2) studiuje na Politechnice (...) na II roku w systemie niestacjonarnym, opłata semestralna wynosi 2.022 zł. Córka stron K. P. (3) studiuje w Wyższej Szkole (...) w Ł. w systemie stacjonarnym, opłata za studia wynosi 500 zł miesięcznie. Opłaty za studia tak jak i pozostałe koszty utrzymania dzieci stron ponosi powód K. P. (1). Synowie mieszkają na co dzień, w S., K. mieszka w Ł. w domu położonym przy ul. (...), który powód zakupił w 2011 roku za środki pochodzące z kredytu hipotecznego. Dzieci stron pomagają powodowi w prowadzeniu działalności, syn K. ma zarejestrowaną własną działalność gospodarczą. Powód K. P. (1) jest właścicielem pojazdu marki B. (...) rok produkcji 2009 o nr rej. (...). Dzieci stron korzystają z samochodów, z których przed rozwodem wspólnie korzystały strony.

Powód choruje na chorobę D.. Przeszedł pięć operacji. Jedną rękę ma częściowo niesprawną. Od kilku lat przebywa na zwolnieniu lekarskim, z tytułu świadczenia rehabilitacyjnego otrzymuje 500 zł miesięcznie.

Dzieci stron nie mają kontaktu z matką.

Pozwana K. N. kilka razy do roku wyjeżdża do Grecji. W czasie pobytów w Grecji spędza czas ze znajomymi, uczestniczy w spotkaniach towarzyskich,

w wycieczkach, wyjazdach po Grecji. Jednym ze znajomych pozwanej jest D. P., który odwiedza pozwaną także w Polsce.

Dochód uzyskany przez K. N. w 2013 roku wyniósł 7.200 zł. W dniu 28 marca 2014 roku pozwana odbyła wizytę w (...) Centrum (...) w S., za którą zapłaciła 70 zł.

W oparciu o powyższe ustalenia Sąd Rejonowy stwierdził, że pozwana K. N. kilka razy do roku podróżuje do Grecji, spędzając tam różne okresy czasu. Powyższe okoliczności przyznane zresztą przez pozwaną dotyczące jej trybu życia nie pozwalają w ocenie Sądu uznać jej za osobę pozostającą w niedostatku. Sąd zaznaczył, że nie sposób racjonalnie wytłumaczyć sytuacji, w której osoba, która nie posiada bądź w ogóle środków, bądź posiada środki niepozwalające zaspokoić jej podstawowych potrzeb, jest w stanie regularnie podróżować i spędzać czas poza granicami kraju na spotkaniach, towarzyskich, imprezach czy zwiedzaniu. Sąd zaakcentował, że pozwana nie wykazała,

z jakich środków pokrywa koszty związane z wyjazdami i pobytem w Grecji. Sąd wskazał, że nawet gdyby przyjąć za wiarygodne jej twierdzenia, że w trakcie pobytów korzysta z gościnności znajomych będących obywatelami greckimi, to i tak pozostaje kwestia kosztów przejazdu (co najmniej kilku w ciągu roku). Sąd dodał, że twierdzenia pozwanej oznaczają, iż środki pochodzące od jej znajomych są przekazywane pozwanej od dłuższego czasu,

w sposób stały i regularny, a życie pozwanej jest zorganizowane w sposób umożliwiający jej podróże - trudno zatem traktować pozwaną jako podejmującą jakiegokolwiek starania

o znalezienie pracy, a tym bardziej jako osobę wykorzystującą wszelkie możliwości w tym zakresie, co także nie pozwalałoby (w razie wykazania powyższych okoliczności) uznać ją za pozostającą w niedostatku. Zdaniem Sądu pobyty w Grecji, sposób spędzania czasu przez pozwaną wskazuje, że nie tylko zaspokaja ona swoje podstawowe potrzeby ale że poziom jej życia kształtuje się powyżej przeciętnego.

Sąd uznał więc, że ustalenie, iż pozwana K. N. nie pozostaje

w niedostatku, oznacza, że nastąpiła zmiana stosunków w rozumieniu art. 138 k.r.o.

Z kolei Sąd podał, że K. P. (1) podnosił także, że nastąpiła zasadnicza zmiana jego sytuacji materialnej. W ocenie Sądu powód nie był w stanie w sposób wyczerpujący podać danych dotyczących prowadzonej działalności, jak i kwotowo wskazać ponoszonych co miesiąc wydatków związanych z utrzymaniem jego i dzieci. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy potwierdza jednak zdaniem Sądu, iż zmienił się stan majątkowy powoda, dochody powoda od momentu ustalenia obowiązku alimentacyjnego spadły kilkakrotnie, zwiększyły się także wydatki przez niego ponoszone wobec podjęcia studiów przez dzieci stron. Sąd zaznaczył, że zmiana stosunków może dotyczyć zmiany okoliczności zarówno po stronie uprawnionej jak i po stronie zobowiązanej. Sąd przywołał art. 60 § 1 k.r.o., a następnie wskazał, że brak jest danych pozwalających na poczynienie ustaleń dotyczących zakresu usprawiedliwionych potrzeb K. N.. Tym samym Sąd uznał, że brak było podstaw do porównania tych potrzeb z zakresem aktualnych możliwości majątkowych i zarobkowych powoda. Wobec przyjęcia, że nastąpiła istotna zmiana stosunków w rozumieniu art. 138 k.r.o. Sąd uwzględnił powództwo i ustalił, że obowiązek alimentacyjny powoda K. P. (1) ustalony wyrokiem Sądu Okręgowego w Sieradzu z dnia 4 lipca 2007 roku wydanym w sprawie sygn. akt I 1 C 189/05 ustał z dniem 17 grudnia 2013 roku, tj. z dniem wniesienia pozwu.

Z powyższym rozstrzygnięciem nie zgodziła się pozwana, która zaskarżyła przedmiotowe orzeczenie w całości, zarzucając mu naruszenie:

a) art. 233 § 1 k.p.c. poprzez:

- przyjęcie, że wyjazdy pozwanej do Grecji i spotkanie się podczas nich ze znajomymi oraz korzystanie z ich pomocy finansowej, świadczą o braku po jej stronie niedostatku, a nawet życiu na poziomie ponad przeciętnym;

- przyjęcie, że stan majątkowy powoda od momentu ustalenia obowiązku alimentacyjnego uległ znacznemu pogorszeniu, tj. „stan majątkowy powoda, dochody powoda od momentu ustalenia obowiązku alimentacyjnego spadły kilkakrotnie” (cyt. z uzasadnienia wyroku);

- przyjęcie, że trudno jest traktować pozwaną jako podejmującą jakiegokolwiek starania o znalezienie pracy, a tym bardziej jako osobę wykorzystującą wszelkie możliwości w tym zakresie;

- całkowite pominięcie faktu, iż pozwana z uwagi na swoją ciężką sytuację bytową była zmuszona zrezygnować z wynajmu mieszkania i zamieszkać u swoich rodziców, co ma zasadniczy wpływ na ocenę jej sytuacji materialnej, a co za tym idzie stwierdzenie, że nastąpiła zmiana stosunku po jej stronie - braku niedostatku;

b) art. 138 k.r.o. poprzez jego zastosowanie;

c) z ostrożności procesowej - również naruszenie art. 409 k.c. i art. 411 pkt. 2 k.c. poprzez uchylenie obowiązku alimentacyjnego od dnia 17 grudnia 2013 roku.

Podnosząc powyższe, apelująca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa, ewentualnie zaś wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Sieradzu i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej zwrotu kosztów postępowania odwoławczego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na apelację pełnomocnik powoda wniosł o jej oddalenie i obciążenie pozwanej kosztami postępowania odwoławczego, w tym kosztami zastępstwa procesowego powoda.

Sąd Okręgowy rozpoznając środek odwoławczy wywieziony w sprawie o sygn. akt I Ca 390/14 wyrokiem z dnia 4 lutego 2015 roku uznał, że apelacja jest uzasadniona.

Sąd odwoławczy uznał, że strona pozwana słusznie zarzuciła, iż w świetle materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, ocena Sądu pierwszej instancji, iż w toku postępowania powód wykazał, że jego obecna sytuacja materialna w porównaniu z sytuacją z chwili orzekania o alimentach pogorszyła się, a pozwana obecnie nie pozostaje w niedostatku i że w związku z tym zaistniały podstawy do uznania, iż ziściły się przesłanki z art. 138 k.r.o. w zw. z art. 60 § 1 k.r.o. do uchylenia orzeczenia o alimentach, nie zasługuje na aprobatę.

Sąd Okręgowy podniósł, że rzeczą Sądów obu instancji było ustalenie, czy pozwana w dalszym ciągu znajduje się w niedostatku, co warunkuje utrzymanie obowiązku alimentacyjnego w ogóle.

W ocenie Sądu Okręgowego, wbrew wywodom Sądu pierwszej instancji, zaproponowany przez strony procesu materiał dowodowy w sposób jednoznaczny wskazał, że do zmiany stosunków nie doszło, ponieważ pozwana nadal znajduje się w sytuacji, jak w dacie ustalenia obowiązku alimentacyjnego, a możliwości zarobkowe i majątkowe K. P. (1) nie uległy takiemu obniżeniu, aby uniemożliwiałyłożenie na utrzymanie byłej żony.

Sąd drugiej instancji podkreślił, że w sprawie niniejszej powód „kreatywnie” przedstawiał swoją sytuację finansową, dostosowując ją do prezentowanego w procesie stanowiska, co utrudniało rzeczową analizę jego sytuacji. Niemniej jednak Sąd zauważył, że

z jego zeznań wynika, iż wydatkuje on comiesięcznie na utrzymanie około 20.000 zł. Nadto jest właścicielem wielu ruchomości (samochodów) i nieruchomości. Sąd pierwszej instancji zważył, że powód choruje na chorobę D. i przeszedł pięć operacji, co niewątpliwie wpłynęło na tryb prowadzonego przez niego życia, jednakże zdaniem Sądu odwoławczego nie wykazał on, aby spowodowało to takie obniżenie możliwości zarobkowych, iż obecnie nie jest on w stanie sprostać obowiązkowi alimentacyjnemu. Powód obecnie posiada dwa źródła dochodu: zasiłek rehabilitacyjny

w wysokości 500 zł oraz dochód z prowadzonej działalności gospodarczej. Mając jednak na uwadze deklarowane przez powoda wartości uzyskiwanych dochodów oraz ponoszone przez niego miesięczne wydatki, Sąd Okręgowy uznał, iż nie wykazuje on rzeczywistych dochodów, osiąganych z prowadzonej działalności gospodarczej. Nie uszło bowiem uwadze Sądu, że złożone przez stronę powodową do akt sprawy deklaracje podatkowe, na których oparł swe ustalenia Sąd pierwszej instancji nie posiadają pieczęci właściwego urzędu skarbowego, a zatem nie posiadają one mocy dokumentu urzędowego. Sąd podkreślił, że okoliczność, iż działalność gospodarza powoda przynosi obecnie mniejsze dochody, nie może stanowić podstawy do uwzględnienia powództwa, ponieważ ryzyko związane z prowadzeniem takiej działalności nie może negatywnie wpływać na ciążyący na nim obowiązek alimentacyjny.

Roztrząsając zaś okoliczność schorzeń występujących u powoda Sąd wskazał, iż jego stan zdrowia nie uniemożliwia mu prowadzenia działalności gospodarczej, w przeciwnym bowiem razie powód wystąpiłby z przedmiotowym żądaniem uchylenia obowiązku alimentacyjnego znacznie wcześniej. Sąd podkreślił, że powód ma większe możliwości zarobkowe, skoro posiada większe doświadczenie zawodowe w porównaniu z pozwaną. Sąd nadmienił, że powód od czasu ustalenia alimentów na żonę dokonał wielu darowizn. W tym kontekście Sąd powołał się na art. 136 k.r.o.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy uznał, że sytuacja powoda nie zmieniła się w stopniu mogącym wpływać na zasadniczo inną ocenę jego możliwości zarobkowych niż w dacie orzekania o alimentach. Powód prowadzi życie na wysokim poziomie wydatków, zaciągnął w 2011 roku kredyt w znacznej wysokości na zakup nieruchomości, praktycznie on ponosi koszty utrzymania trojga studiujących dzieci. Sąd stwierdził zatem, że faktyczna sytuacja materialna powoda jest nadal bardzo dobra i w żadnym razie nie sposób uznać zaistnienia jej znacząco jakościowej zmiany w porównaniu do daty, w której alimenty na rzecz pozwanej zostały określone.

W ocenie Sądu Okręgowego, wbrew stanowisku Sądu pierwszej instancji, nie uległa poprawie od czasu ustalenia zakresu obowiązku alimentacyjnego sytuacja materialna pozwanej. Pozwana posiada wprawdzie wykształcenie, ale po zawarciu małżeństwa nie pracowała, zajmowała się domem, wychowywaniem dzieci i pomagała powodowi w prowadzeniu działalności gospodarczej. Zdaniem Sądu brak doświadczenia zawodowego pozwanej oraz jej wiek powodują, iż jej możliwości zarobkowe są niewielkie, a przy tym nie może ona ponosić negatywnych konsekwencji decyzji podjętych wspólnie z powodem

w czasie trwania małżeństwa. Pozwana czyniła starania o uzyskanie zatrudnienia, lecz poszukiwania pracy nie przyniosły oczekiwanego rezultatu. O niedostatku pozwanej przekonuje również w ocenie Sądu fakt, iż nie jest ona w stanie zapewnić sobie podstawowych potrzeb mieszkaniowych. Mieszka u rodziców, które to warunki w porównaniu do tych, jakie miała przed orzeczeniem rozwodu, należy uznać za przejaw niedostatku. Jedynym źródłem dochodu pozwanej są otrzymywane alimenty w wysokości 1.300 zł miesięcznie i dlatego powódka korzysta z pomocy finansowej innych osób.

Sąd uznał, że nie ma przy tym racji Sąd pierwszej instancji, iż wyjazdy pozwanej do Grecji świadczą o jej wysokim statusie materialnym i o zmianie stosunków. Sąd zwrócił uwagę, że w dacie orzekania o alimentach pozwana również wyjeżdżała do Grecji. W istocie więc sytuacja także w tym zakresie od daty ustalenia poprzednich alimentów nie uległa zmianie.

W ocenie Sądu w sprawie nie zostało przy tym wykazane, że pozwana pozostaje w związku konkubenckim z D. P. i prowadzi z nim wspólne gospodarstwo domowe, co stawiałoby ją w korzystniejszej sytuacji finansowej. W sytuacji zaś gdy powód obecnie dysponuje całym majątkiem dorobkowym stron, uchylenie alimentów,

w ocenie Sądu, skazywałoby pozwaną na vegetację i byłoby sprzeczne z elementarnym poczuciem sprawiedliwości.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy uznał, że nie zachodzi przesłanka z art. 138 k.r.o. i dlatego też na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok i powództwo o uchylenie obowiązku alimentacyjnego oddalił.

Rozpoznając skargę o wznowienie postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Skarga nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie należy zaznaczyć, że zachodziły podstawy do rozpoznania na nowo, w granicach określonych podstawą wznowienia, sprawy zakończonej prawomocnym orzeczeniem Sądu Okręgowego w Sieradzu z dnia 4 lutego 2015 roku w sprawie o sygn. akt I Ca 390/14.

Zgodnie z art. 403 § 2 k.p.c. można żądać wznowienia postępowania, które zostało zakończone prawomocnym wyrokiem w razie wykrycia takich okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu.

W związku z powyższym w pierwszej kolejności należało odnieść się do zagadnienia dopuszczalności powołania się przez stronę skarżącą na nowy fakt w postaci zawarcia związku małżeńskiego przez K. N. z D. P..

Trzeba zauważyć, że nowe okoliczności faktyczne lub środki dowodowe, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, to takie fakty, z których strona nie mogła skorzystać w postępowaniu prawomocnie zakończonym. Wykrycie okoliczności faktycznych lub dowodów w rozumieniu art. 403 § 2 k.p.c. dotyczy faktów i środków dowodowych, które poza przesłanką ich nieujawnienia w postępowaniu prawomocnie zakończonym powinny być dla strony skarżącej „nieujawnialne”. Przepis ten obejmuje fakty nieujawnialne albo stronie nieznanne i dla niej niedostępne. Fakty natomiast ujawnialne, czyli te, które strona powinna znać, tj. miała możliwość dostępu do nich, nie są objęte hipotezą tego przepisu (zob.: postanowienie SN z dnia 4 marca 2005 roku, sygn. akt III CZP 134/04, Lex nr 151652).

Mając na względzie przedstawione rozważania, Sąd Okręgowy doszedł do wniosku, że skarżący na etapie prawomocnie zakończonego postępowania nie wiedział i nie mógł wiedzieć, że jego była żona ewentualnie wyszła za mąż za D. P.. W aktach sprawy toczącej się przed Sądem pierwszej oraz drugiej instancji brakuje podstaw do stwierdzenia, że powód był w stanie poznać taką informację. Jednocześnie istnieje prawdopodobieństwo, że przedmiotowa okoliczność mogła powstać przed wydaniem przez Sąd Okręgowy w Sieradzu wyroku z dnia 4 lutego 2015 roku w sprawie o sygn. akt I Ca 390/14.

Odnosząc się z kolei do nowych środków dowodowych zgłoszonych na okoliczność wykonywania pracy przez K. N., należy wskazać, że w orzecznictwie przyjmuje się zgodnie, iż podstawą wznowienia nie może być środek dowodowy, który powstał dopiero po uprawomocnieniu się orzeczenia (por. uchwałę SN z dnia 21 lutego 1969 r., 7 III PZP 63/68, OSNC 1969, nr 12, poz. 208 i postanowienia SN: z dnia 15 września 2005 r., II CZ 78/05, niepubl., z dnia 14 lutego 2007 r., II CZ 120/06, niepubl., z dnia 30 maja 2007 r., I CZ 40/07, niepubl.). Tymczasem zdaniem Sądu Okręgowego za możliwą i dopuszczalną z punktu widzenia dowodzenia podstaw wznowienia z art. 403 § 2 k.p.c. należy przyjąć sytuację, gdy określona okoliczność jest znana stronie postępowania, lecz dopiero po jego prawomocnym zakończeniu nastąpi wykrycie mającego ją wykazać środka dowodowego (H. Pietrkowski, *Metodyka pracy sędziego w sprawach cywilnych*, s. 624, wyd. LexisNexis, Warszawa 2012).

Sąd uznał więc, że należało poddać analizie okoliczność wykonywania przez pozwaną odpłatnej pracy na terenie Grecji, ponieważ zgłoszone wnioski dowodowe nasunęły istotną wątpliwość, czy była żona powoda nie miała stałego zatrudnienia jeszcze przed wydaniem wyroku z dnia 5 lutego 2015 roku. Jednocześnie nie można stwierdzić, że powód jeszcze na etapie prawomocnie zakończonego postępowania był w stanie sięgnąć po określone środki dowodowe, takie jak nagrania z przebiegu wycieczki pilotowanej przez K. N., ponieważ do wzmiankowanych wycieczek miało dochodzić na terenie Grecji.

W konsekwencji Sąd Okręgowy dopuścił dowód z zeznań: A. W. (1) oraz J. B. (1), załączonych przez powoda zdjęć i nagrań, a także kserokopii dokumentów firmy (...) travel na okoliczność zawarcia kolejnego związku małżeńskiego

przez K. N. oraz wykonywania przez nią pracy. Sąd uznał także za zasadne dopuszczenie dowodu z zeznań K. N. celem weryfikacji podnoszonych przez powoda okoliczności.

Na ich podstawie Sąd poczynił dodatkowe ustalenia faktyczne:

W dniu 23 września 2015 roku z ramienia greckiego przedsiębiorstwa (...) travel odbyła się wycieczka turystyczna do miejscowości M. w Grecji. Właścicielem A. jest D. P.. Pilotem tej wycieczki była K. N., która zastępowała wówczas innego pilota. W trakcie wymienionej podróży pozwana nosiła na palcu obrączkę oraz wspólnie z D. P. mówili o sobie „mąż” i „żona”.

(dowód: zeznania świadka A. W. – protokół skrócony z rozprawy z dnia 17 lutego 2016 roku - k. 69v. – 70v., nagranie: min. 00:12:51 – 00:37:08, zeznania świadka

J. B. – protokół skrócony z rozprawy z dnia 17 lutego 2016 roku - k. 69v. – 71, nagranie: min. 00:38:02 – 00:51:10, zdjęcia – k. 11 – 20, nagrania – k. 45, kserokopie dokumentów – k. 8 - 10)

Analizując wymienione dowody Sąd Okręgowy uznał, że nie sposób ustalić, ażeby K. N. zawarła związek małżeński z D. P.. W sytuacji, gdy tej okoliczności stanowczo zaprzeczyła pozwana, należy przywołać art. 3 ustawy z dnia 28 listopada 2014 roku prawo o aktach stanu cywilnego (Dz.U. z 2014 r., poz. 1741 – dalej: „p.a.s.c.”), zgodnie z którym akty stanu cywilnego stanowią wyłączny dowód zdarzeń w nich stwierdzonych; ich niezgodność z prawdą może być udowodniona jedynie w postępowaniu sądowym. Powód nie przedłożył aktu małżeństwa pozwanej, a zatem mając na uwadze jasną treść art. 3 p.a.s.c. nie można było ustalić, że K. N. jest żoną D. P..

W odniesieniu do wykonywanej przez pozwaną pracy w dniu 23 września 2015 roku, należy zaznaczyć, że Sąd uznał za wiarygodne zeznania K. N., która podniosła, że pracowała wówczas jako zastępca pilota, a więc trudno przyjąć, aby jej zatrudnienie miało stały charakter. Przede wszystkim jednak na podstawie zaofiarowanego materiału dowodowego nie można stwierdzić, że pozwana podjęła stałe zatrudnienie jeszcze przed wydaniem przez Sąd Okręgowy prawomocnego wyroku z dnia 4 lutego 2015 roku. Okazało się zatem, że zgłoszone wnioski dowodowe obejmowały stan faktyczny, który zaistniał po wydaniu prawomocnego wyroku, a zatem przedłożony materiał procesowy nie mógł doprowadzić do wznowienia postępowania. Tym samym trzeba podkreślić, że wnioski Sądu drugiej instancji poczynione w sprawie o sygn. akt I Ca 390/14 co do pozostawania pozwanej w niedostatku są nadal aktualne.

Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodów z wydruków ze strony A., ponieważ powód nie uprawdopodobnił, że nie mógł ich przedłożyć w trakcie prawomocnie zakończonego postępowania.

Podsumowując, Sąd Okręgowy na podstawie art. 412 § 2 k.p.c. oddalił skargę powoda, gdyż zgłoszony przez niego fakt zawarcia związku małżeńskiego przez pozwaną nie został udowodniony, zaś w odniesieniu do dowodów dotyczących zatrudnienia K. N. okazało się, że obejmują one wydarzenia, które miały miejsce po wydaniu wyroku Sądu Okręgowego w Sieradzu z dnia 4 lutego 2015 roku.